

skulde slaa fast, at Banen blev gennemført i hele sin Længde. Dette Mindretalsforslag vandt imidlertid ikke Gehør, hverken i Kommissionen eller i Rigsdagen. Jeg tror, vi var 4 eller 5 Medlemmer af Kommissionens nogle og tyve Medlemmer, der stemte herfor. Sagen har derfor staaet noget hen i det uvisse, og det glæder mig derfor, som sagt, at den er taget op ved det foreliggende Lovforslag, idet jeg tænker mig den Mulighed, at den højtærede Minister vil kunne gaa ind paa eventuelle Ændringer, ogsaa hvad denne Bane angaar, Ændringer, som kan bevirke, at Banen bliver heldigere for de Egne, som den skal gaa igennem.

Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at Banen bør anlægges som Statsbane, og jeg kan billige de allerfeste af de Betragtninger, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) fremsatte med Hensyn til denne Bane. Jeg er nemlig ligesom det ærede Medlem meget bange for, at hvis Banen skal anlægges som Statsbane, men drives som Privatbane, vil de forholdsvis fattige Egne, hvorigennem den tænkes at skulle gaa, faa overordentlig store Vanskeligheder ved at faa dannet det paatænkte Driftsselskab. Jeg tror endog, jeg tør sige, at det vil være saa godt som umuligt for dem. Denne Bane hører til dem, der ikke saa meget skal anlægges med det for Øje at forrente den Kapital, der anbringes i den, som den skal anlægges til Ophjælpning af de Egne, hvorigennem den gaar, og derved paa indirekte Maade gavne vort Samfund. Dette magter Staten langt bedre end et privat Selskab. Staten kan langt bedre imødegaa Underskud o. s. v. end et privat Selskab, og saaledes som Sagen her foreligger, vil det let kunne komme dertil, at Egnen ser sig ude af Stand til at udrede det Underskud ved Driften, som der, i hvert Fald i en Række af Aar, efter at den er kommet i Gang, utvivlsomt vil blive. Men derved kommer Banen ikke til at svare til sin Hensigt, som jeg mener i første Række er at tjene til Ophjælpning af de fattigste Egne paa Strækningen. Dog, ogsaa om dette Forhold kan vi tale i Udvalget.

Dernæst er jeg heller ikke helt tilfreds med Baneliniens Retning. Jeg har haft Lejlighed til dels som Medlem af Kommissionen og dels ved senere Lejligheder at befare Egnene lige fra Skern op til Skive og kender dem altsaa ret nøje, og jeg finder den paatænkte Retning af Banen uheldig. Banen bør nemlig efter min Mening gaa i lige Linie uden Svinke-

ærinder — hvad jeg har haft Lejlighed til paa mit Partis Vegne at tale for tidligere her i Tinget — over Videbæk, Vildbjerg, Ørre, Feldborg, Haderup og Hagebro til Skive. Jeg anser denne Linie for den heldigste, for det første fordi det sikkert vil blive billigere for Staten at anlægge Banen med denne Retning end at anlægge en Bane over Aulum, og dernæst fordi der er et Par Sogne deroppe, som i den sidste Snes Aar har ventet paa at faa en Jernbane, og som har faaet Løfte derom gentagne Gange, men er blevet narret et Par Gange, kan jeg godt sige, og som trænger i høj Grad til en Baneforbindelse. Jeg tænker paa Ørre og Sinding Sogne. Aulum-Egnen trænger efter min Mening ikke saa haardt, den er ret godt betjent ved forskellige Baneanlæg, og Banen vil, som sagt, sikkert blive betydeligt dyrere at anlægge over Aulum end ad den Linie, jeg har nævnt. Naar disse Egne nu i saa mange Aar har sukket efter denne Bane, forekommer det mig urimeligt, hvis man ikke denne Gang søgte at imødekomme deres Ønsker, naar Forholdene i øvrigt taler derfor, og ikke narrer dem en Gang til, hvilket vilde blive Tilfældet, hvis det forelagte Lovforslag vedtoges uden Ændring paa dette Punkt. Jeg haaber, at det Udvalg, der bliver nedsat om Sagen, vil tage det af mig her anførte under Overvejelse, og jeg vil haabe, at den højtærede Minister vil kunne stille sig velvilligt til mine Tanker. Det vil efter min Mening være den bedste Maade til at skaffe en Forbindelse mellem Skern og Skive.

Det er, hvad jeg skal sige med Hensyn til de foreslaaede Statsbaneanlæg. Paa det nuværende Tidspunkt finder jeg ingen Anledning til at komme videre ind paa dette, og det gælder ligeledes om de foreslaaede Privatbaneanlæg, de lokale Repræsentanter vil sikkert hver ud fra sit Synspunkt udtale sig om disse Anlæg. Jeg skal kun benytte Lejligheden til at rette en Tak til den højtærede Minister for den Bevilling, det er paatænkt at yde til Forlængelse af Helsinge-Banen til Tisvildeleje. Jeg vilde dog gerne have foretaget en Ændring i Bestemmelsen om, at Statskassen skal yde et Tilskud paa indtil 175,000 Kr. Ganske vist skal Statskassen paatage sig Andel i mulige Overskridelser, men jeg er ikke klar over, hvorledes dette skal forstaaes. Jeg har paa Fornemmelsen, at Forslaget er bygget paa et Overslag, indsendt af vedkommende Banekomité's Anlægsingeniør, der har erklæret, at Banen kan bygges for 350,000 Kr., og for